18 Σεπτεμβρίου 2023

Ο όσιος Ιωσήφ λύνει την απορία του Μον. Γεωργίου γιατί η θεία χάρις που τον επισκέφθηκε στο Παρίσι μειώθηκε στο Άγιον Όρος

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη / Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες

Αναφέρει ο μακαριστός Γέροντας Ιωσήφ Βατοπαιδινός:
Ο οσιότατος, όπως ανεπιφύλακτα τον χαρακτηρίζω, αδελφός μας Γεώργιος μοναχός, κατά κόσμον «Μπράνκο», Σέρβος, την καταγωγή, πλησίασε τον αείμνηστο Γέροντά μας Ιωσήφ τον Ησυχαστή [νυν όσιος Ιωσήφ], όταν μέναμε στη Νέα Σκήτη, για πνευματική συμβουλή.

Αυτή ήταν και η αιτία που τον γνωρίσαμε και παρετάθη η γνωριμία μας έως των δυσμών του βίου του που ηρπάγη κατά τη Γραφή ενωρίτερα «ίνα μη κακία αλλάξει σύνεσιν αυτού ή δόλος βασκανίας απατήσει την ψυχήν αυτού». Την αιτία της μεταστροφής του στην ευσέβεια γνωρίζουν καλύτερα οι πατριώται του, οι αδελφοί της Ιεράς Μονής Χιλανδαρίου και γι' αυτό αφήνουμε αυτούς να περιγράψουν ενώ εμείς θα αναφερθούμε σ' αυτά που μας διηγήθηκε ο ίδιος.

Πρέπει να σημειωθεί ότι τα ελληνικά του στην αρχή ήσαν λίγα αλλά και ο ίδιος απέφευγε να λέγει περιττά που δεν ήσαν στο δικό του σκοπό για ωφέλεια πνευματική. Φαινόταν πάντως πυρακτωμένος στον θείο ζήλο, ακριβής φύλακας και των λεπτομερέστερων όρων της μοναστικής μας ιδιότητος. Πολλά εμείς δανειζόμεθα από την άρτια του συμπεριφορά και ιδίως την εσωστρέφεια που ιδιαιτέρως τον χαρακτήριζε.

Ένα από τα πρώτα του ερωτηματικά απ' ότι ενθυμούμαι που ερωτούσε τον Γέροντα ήταν το εξής:
Γιατί η θεία χάρις που τον επεσκέφθη στην αρχή για να τον ελκύσει στην ευσέβεια μειώθηκε τώρα που βρίσκεται στον τόπο ειδικά της χάριτος, εννοώντας το Άγιον Όρος που βρισκόταν τότε για να συνεχίσει ως μοναχός τη ζωή του;

Τότε ο Γέροντας με πολλή υπομονή και βραδύτητα στην έκφραση γιατί δεν γνώριζε τόσο καλά τα ελληνικά [ο σέρβος Μοναχός Γεώργιος], του ερμήνευσε ότι αυτό είναι η φύση των πραγμάτων και ότι έτσι συνηθίζει η χάρη να ενεργεί σε όσους συνήθως καλεί στο πνευματικό στάδιο.

Έλεγε ο ευλογημένος Γεώργιος, μήπως χρειάζεται να ξαναγυρίσει στη Γαλλία - γιατί εκεί σπούδαζε όταν τον επεσκέφθη η χάρις του Θεού και του έδειξε τα δικά

της μυστήρια- αφού εδώ που ήλθε για περισσότερη αντίληψη μάλλον εμειώθη.

«Δεν εμειώθη παιδί μου» του ερμήνευσε ο Γέροντας, «και ούτε ποτέ θα μειωθεί γιατί είναι αμεταμέλητα τα θεία χαρίσματα. Η αίσθηση της θείας χάρι-τος εκρύβη, όχι η θεία της ενέργεια. Με δύο τρόπους συνήθως η χάρη εκδηλώνεται. Ο ένας είναι και λέγεται ενέργεια και ο άλλος ως αντιληπτός το λέγουμε αίσθηση.

Ως ενέργεια η χάρη βρίσκεται πάντοτε στους πιστούς και χωρίς την παρουσία της κανείς δεν θα έμενε πιστός.

Ως αίσθηση παρουσιάζεται ή μάλλον εξωτερικεύεται όταν θέλει να παρηγορήσει και να πληροφορήσει τον άνθρωπο είτε κουρασμένο είτε αγνοούντα ή κινδυνεύοντα μέσα στον αγωνιστικό του βίο. Σε σένα τότε επειδή αγνοούσες ή και απορούσες τα μυστήρια της πίστεως και γενικά τον πρακτικό τρόπο της πνευματικής ζωής, για να σε πληροφορήσει, αλλά και να ελκύσει στο πνευματικό στάδιο η χάρη σου παρουσιάστηκε αισθητά (αίσθηση) σε πληρέστερο σημείο για να μπορέσεις να αρνηθείς την πρώτη σου συνήθεια και ζωή και να εφαρμόσεις σωστά τον όρο της μετανοίας που ήδη άρχισες.

Η πρώτη βαθμίδα είναι η αποταγή και η ξενιτεία. Τώρα συνεστάλη, εκρύβη η αισθητή της παρουσία για να αρχίσεις εσύ με πίστη τώρα την υπακοή στο θείο θέλημα και να κερδίσεις μόνος σου σαν αντίκρυσμα της προσπάθειας σου τη χάρη. Αυτός είναι ο λόγος που τώρα δεν φαίνεται τόσο αισθητά όπως στην αρχή που σε κάλεσε».

Με αυτά τα λόγια έπεισε τον ευλαβέστατο Γεώργιο ο Γέροντας και όχι μόνο δεν ξανασκέφτηκε την επιστροφή του στη Γαλλία αλλά δεν ξαναχωρίσθηκε από το Γέροντα που τον είχε ως πνευματικό του οδηγό.

Έμενε μαζί μας λίγο καιρό όσο ήθελε και πάλι έφευγε ιδίως στο Ρω-σικό μοναστήρι του Αγίου Παντελεήμονος και συγκεκριμένα όχι μέσα στη Μονή, γιατί απέφευγε τους θορύβους, αλλά στο «Παλιομονάστηρο» ψηλά στο βουνό όπου διορίσθηκε από τη Μονή ως φύλακας.

Από το βιβλίο του Μοναχού Μωυσή Αγιορείτη, «Μοναχός Γεώργιος, Ο ερημίτης του Άθω», των εκδόσεων Μυγδονία.

Πηγή: pemptousia.gr (Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)